

PARSHA SHIUR-CHAYE SARA, CONGREGATION RINAT YISRAEL

1. בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

(כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֵה לָהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּים יִקְנוֹךָ וְרָכּוֹ אִם-לֹא

(כב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמָלִים לְשָׂתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדָיָהּ
עֲשֵׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם

(כג) וַיֹּאמֶר בֶּת-מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֵיטֵב בֵּית-אָבִיךָ מְקוֹם לְבוֹ לְלִין

(כד) וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֶּת-בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן-מְלָכָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנַחֲוֹר

(כה) וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם-תִּבְּרַן גַּם-מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַם-מְקוֹם לָלוֹן

(כו) וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְיִקְנוֹךָ

2. רש"י בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

(כב) בקע - רמז לשקלי ישראל בקע לגלגלת

ושני צמידים - רמז לשני לוחות מצומדות

עשרה זהב משקלם - רמז לעשרת הדברות שבהן

(כג) ויאמר בת מי את - לאחר שנתן לה שאלה לפי שהיה בטוח בזכותו של אברהם שהצליח הקב"ה
דרכו

3. בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

(מז) וְאֶשְׂאֵל אֹתָהּ וַאֲמַר בֶּת-מִי אַתְּ וַתֹּאמֶר בֶּת-בְּתוּאֵל בֶּן-נַחֲוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ מְלָכָה וְאִשִּׁם הַנָּזֶם עַל-
אִפָּה וְהַצְּמִידִים עַל-יָדָיָהּ

(מח) וַאֲקִיד וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לְיִקְנוֹךָ וְאֶבְרַךְ אֶת-יִקְנוֹךָ אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבֹרָהֶם אֲשֶׁר הִנַּחֲנִי בְּדַרְךְ אֵמֶת לְקַחַת אֶת-בֵּת-
אָחִי אֲדֹנָי לְבָנוּ

(מט) וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם עֲשִׂים תִּסָּד וְאֵמֶת אֶת-אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם-לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל-יָמִין אוֹ עַל-
שְׂמָאל

4.רש"י בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

מז) ואשאל ואשים - שנה הסדר, שהרי הוא תחלה נתן ואחר כך שאל, אלא שלא יתפשוהו בדבריו ויאמרו היאך נתת לה, ועדיין אינך יודע מי היא

:מט) על ימין - מבנות ישמעאל

:על שמאל - מבנות לוט שהיה יושב לשמאלו של אברהם

אברבנאל בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

וכאשר כלתה להשקותם לקח האיש נזם זהב ושני צמידים על ידיה ולפי דעת רש"י נתנם לה קודם ששאל בת מי את והיה זה לפי שרצה העבד לתת לה שכר עבודת' וכאשר ידע שכפי משפחת' ומעשי' אינה הגונה ליצחק תקח לה המתנות האלה בעבור מה שהטיב' לעשות אבל כפי' הראב"ע והוא היותר נכון ראשונ' שאל בת מי את ואח"כ נתנה לה ולכן לא אמר הכתוב ויתן לה אלא ויקח האיש נזם זהב ושני צמידים על ידיה ר"ל הראוים להיות על ידיה

5.רבינו בחיי בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

כב) ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים. מה היה צריך להודיענו המשקל, אבל רמז לך במתנות האלה שעתיד לצאת ממנה עם מקבלי התורה שיביאו שקלים שכתוב בהם: בקע לגולגלת, ושיקבלו שני לוחות הברית שהם עשרת הדברות, ויש בכללם קע"ב תיבות, וזהו: ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם. ועוד כי לשון "שקל" הוא נוטריקון: אש קול, רמז למתן תורה שכתוב שם: "(דברים ד, לו) "מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה

ומזה יש לך להתבונן בדבר המן הרשע שאמר: ועשרת אלפים ככר כסף אשקול ע"י עושי המלאכה, כי כוונתו הרעה להשמיד שונאי ישראל ולבטל בעשרה שלו העשרה שנתנו ע"י האש והקול, וזהו שרמז כאן בתפלה: אנכי בדרך נחני ה', כי זכות התורה שהיא "אנכי" שעתידין בניה לקבל, היתה עמו בהצלחת הדרך

והנה כל המאורעות האלה לרבקה הכל סימן לבניה, והמקרים שאירעו לעבד בהצלחת הדרך דוגמת המקרים שאירעו לבניה בדרך המדבר. כשם שהיה מלאך עמו בדרך מכח תפלתו של אברהם שאמר: הוא ישלח מלאכו לפניך, כך מצינו בניה בדרך המדבר: (שמות כג, כ) "הנה אנכי שולח מלאך לפניך" ... וכשם שעלו המים לקראתה, כן בבניה בדרך המדבר: (במדבר כא, יז) "עלי באר ענו לה". והעבד שנתן לה המתנות האלה רמז לה בהן, כי כשם שקבלה היא המתנות האלה על ידי עבד, כן בניה עתידים לקבל התורה ע"י משה עבד השם, שהוא היה העבד הנאמן אשר כל טוב אדונו בידו, ממה שכתוב: (שמות לג, יט) "אני אעביר כל טובי". וכשם שנתן לה מתנות רבות מקצתן בדרך

ומקצתן בבית, ואותן שבדרך היו: נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים עשרה זהב משקלם, כן בניה במדבר הביאו שקלים וקבלו שני לוחות הברית שבהן עשרת הדברות. וכשם שנתן לה מתנות בבית ג"כ מלבד אותן שנתן לה בדרך, הוא שכתוב: ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב, כן בניה בארץ מואב סמוך לביאתן לארץ נתנו להם מצות רבות, וכענין שכתוב: (דברים כח, ט) "אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרות את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב". ומזה דרז"ל: (גיטין ס א) תורה מגלה מגלה נתנה. וכשם שנכפלה הפרשה זו בענין העבד ב' פעמים, וחזר העבד לספר כל הדברים שאירעו לו בדרך, כן בניה קבלו התורה לוחות ראשונות ולוחות שניות, ומשה עבד ה' במשנה תורה חזר לספר בעבר הירדן כל הדברים שאירעו להם בלוחות ראשונות. והענינים האלה שנרמזו בנשואי יצחק ורבקה שהולידו ליעקב ובניו אשר יצאו מהם עם מקבלי התורה, נרמזו כל זה בשליחות העבד למעלת האבות

6. דברים פרשת וזאת הברכה פרק לג

(ב) ויאמר יקנוק מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואמה מרבת קנש מימינו אשדת אש דת למו:

רש"י דברים פרשת וזאת הברכה פרק לג

וזרח משעיר למו - שפתח לבני עשו שיקבלו את התורה ולא רצו

מהר פארן - שהלך שם ופתח לבני ישמעאל שיקבלוהו, ולא רצו

7. יחזקאל פרק טז

(ד) ומולדותיה ביום הולדת אמה לא־כרת שרף ובמים לא־רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחמל לא חמלת)

(ה) לא־חסה עליה עין לעשות לה אחת מאלה לחמלה עליה ותשלכי אל־פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אמה)

(ו) ואעבר עליה ואראך מתבוססת בדמיה ואמר לה בדמיה מי ואמר לה בדמיה מי)

(ז) רכבה בצמח השדה נתמיה ומרבי ומגדלי ומבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושרף צמח ואף ערם ופריה)

(ח) ואעבר עליה ואראך והנה עתה עת דדים ואפרש כנפי עליה ואכסה ערומה ואשבע לה ואבוא בברית אמה נאם) אדני יקנוק ותהיי לי

(ט) וארחצה במים ואשטף דמיה מעליה ואסכה בשמן)

(י) ואלבישה רקמה ואנעלה תחש ואחבשה בשש ואכסה משי)

(יא) ואעדה עדי ואתנה צמידים עליה ורכיב על־גרונה)

(יב) ואתן נזם על־אפה ועגילים על־אזניה ועטרת תפארת בראשה)

בראשית פרשת חיי שרה פרק כד

וַאֲבָרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּקְנֹךְ בְּרַח אֶת־אֲבָרָהָם בְּכָל

(ב) וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֶל־עֶבְדֹו זָקֵן בֵּיתֹו הַמָּשָׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שֵׁים־נָא יְדָךְ מִחַת יָרֵכִי

(ג) וְאֲשִׁבִיעָהּ בִּיקְנוֹךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ

(ד) כִּי אֶל־אֲרָצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵלֵךְ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לִיצְחָק

(ה) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲבָד אוֹלִי לֹא־תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אֶחָרִי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַקֹּשֶׁב אֲשִׁיב אֶת־בְּנֵה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יִצְאָתָּ מִשָּׁם

(ו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרָהָם הַשְּׁמֵר לְךָ פְּוֹת־שִׁיב אֶת־בְּנֵי שְׁמָה

(ז) יִקְנֹךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דָּבַר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְוַרְעָה אֶתֵּן אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מְלָאָכֹו לְפָנֶיהָ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם

(ח) וְאִם־לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אֶחָרִיהָ וְנִקַּחְתָּ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת־בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה

(ט) וַיִּשָּׂם הַעֲבָד אֶת־יְדֹו מִחַת יָרַךְ אֲבָרָהָם אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה

(י) וַיִּקַּח הַעֲבָד עֲשָׂרָה גַמְלִים מִגְּמָלֵי אֲדָנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוֹב אֲדָנָיו בָּנִדֹו וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אָרָם נְהָרִים אֶל־עִיר נַחֹור

(יא) וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לְעַת עָרַב לְעַת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת

(יב) וַיֹּאמֶר יִקְנֹךְ אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרָהָם הַקְּרָה־נָא לְפָנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־חֶסֶד עִם אֲדָנִי אֲבָרָהָם

(יג) הִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־עֵינַי הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יִצְאֹת לְשָׂאֵב מַיִם

(יד) וְהִנֵּה הַנְּעָר אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיְהָ הֵטִי־נָא כַדָּף וְאֲשַׁמָּה וְאָמְרָה שְׁמָה וְגַם־גְּמְלִיָה אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הַכֹּחֵת לְעֶבְדָּךְ לִיצְחָק וְכֵה (
אֲדַע כִּי־עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדָנִי

(טו) וַיְהִי־הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבְתוּרָאֵל בְּוֹמְלָהָ אֵשֶׁת נַחֹור אֶחָי אֲבָרָהָם וְכַדָּה עַל־
לְשֹׁמָה

(טז) וְהַנְּעָר טָבַת מִרְאָה מְאֹד בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וַתַּרְדַּ הַעַיִנָה וַתִּמְלֵא כַדָּה וַתַּעַל

(יז) וַיִּרְץ הַעֲבָד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאִנִּי נָא מִעַט־מַיִם מִכַּדָּהּ

(יח) וַתֹּאמֶר שְׁמָה אֲדָנִי וַתִּמְהַר וַתִּתְּן כַּדָּה עַל־יָדָהּ וַתִּשְׁקָהּ

(יט) וַתִּכַּל לְהִשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לְגְמְלִיָה אֲשַׁאֵב עַד אִם־כָּלוּ לְשִׁתּוֹת

(כ) וַתִּמְהַר וַתַּעַר כַּדָּה אֶל־הַשִּׁקָּת וַתִּרְץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לְשָׂאֵב וַתִּשְׁאֵב לְכָל־גְּמְלִיו

(כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֵה לָהּ מִמְרִישׁ לְדַעַת הַהַצְלִיחַ יִקְנֹךְ דָּרְכּוֹ אִם־לֹא

(כב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמָלִים לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וַיִּשְׁנִי צְמִידִים עַל־יָדָיָהּ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם

- (כג) ויאמר בתמי את הגידי נא לי הניש בית־אביך מקום לנו ללון)
- (כד) ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור)
- (כה) ותאמר אליו גם־תבן גם־מספוא רב עמנו גם־מקום ללון)
- (כו) ויקד האיש וישתחו ליקנוק)
- (כז) ויאמר ברוך יקנוק אלהי אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יקנוק בית אחי אדני)
- (כח) ותרץ הנער ותגד לבית אמה בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה)
- (כט) ולרבקה אָח וישמו לבו ותרץ לבו אֶל־הָאִישׁ הַחֹצֵה אֶל־הָעֵין)
- (ל) ויהי פראת את־הנזם ואת־הצמדים על־ידי אחתו וכשעמו את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמָלִים עַל־הָעֵין)
- (לא) ויאמר בוא ברוך יקנוק למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים)
- (לב) ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים וימן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו)
- (לג) ויישם ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם־דברתי דברי ויאמר דבר)
- (לד) ויאמר עבד אברהם אנכי)
- (לה) ויקנוק ברוך את־אדני מאד ויגדל וימרו־לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וסמרים)
- (לו) ותלד שורה אשת אדני בן לאדני אסרי וקנתה וימרו־לו את־כל־אשר־לו)
- (לז) וישבעני אדני לאמר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו)
- (לח) אם־לא אֶל־בית־אבי תלך ואל־משפחתי ולקחת אשה לבני)
- (לט) ואמר אֶל־אדני אלי לא־תלך האשה אסרי)
- (מ) ויאמר אלי יקנוק אשר־התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אסר והצליח דרכו ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי)
- (מא) אז תנקה מאלתי כי תבוא אֶל־משפחתי ואם־לא תבנו לך והיית נקי מאלתי)
- (מב) ואבא היום אֶל־הָעֵין ואמר יקנוק אלהי אדני אברהם אם־ישו־נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה)
- (מג) הנה אנכי נצב על־עין המים והנה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני־נא מעט־מים מפדך)
- (מד) ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר־הכית יקנוק לבן־אדני)
- (מה) אני טרם אכלה לדבר אֶל־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא)
- (מו) ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם־גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה)

מז) וְאֶשְׂאֵל אֹתָהּ וְאֹמַר בְּתִמִּי אֶת וְתֹאמַר בְּתוֹבָאֵל כְּוַנְחוֹר אֲשֶׁר יִלְדֶה-לוֹ מִלְכָּה וְאִשִּׁם הַנָּזִם עַל-אִפָּהּ וְהַצְּמִידִים)
עַל-יָדֶיהָ

מח) וְאֶקַּד וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לִיקְנוֹק וְאֶבְרַךְ אֶת-יְקִנוֹק אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִרְהֶם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֶמֶת לְקַחַת אֶת-בֵּית-אֲחֵי אֲדֹנָי)
לְבָנוּ

(מט) וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֶמֶת אֶת-אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם-לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל-יָמִין אוֹ עַל-שְׂמֹאל)

ג) וַיַּעַן לָבוּ וּבְתוֹבָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְקִנוֹק יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ-טוֹב)

גא) הִנֵּה-רַבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתֵהִי אִשָּׁה לְבוֹ-אֲדֹנָיִךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר יְקִנוֹק)

גב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבִרְהֶם אֶת-דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָה לִיקְנוֹק)

גג) וַיֹּצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּבָגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבְקָה וּמַגְדָּנָתָהּ נָתַן לְאֲחֵיהָ וּלְאִמָּהּ)

גד) וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ הוּא וְהַעֲבָדִים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיְלִיְנוּ וַיִּקְוִמוּ בַבֶּקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדֹנָי)

גה) וַיֹּאמֶר אֲחֵיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנֶּעֱרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחַר תֵּלֶךְ)

גו) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-תְּאֵסְרוּ אֹתִי וַיְקַוֶּה הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי שְׁלַחְוִנִי וְאֶלְכָה לְאֲדֹנָי)

גז) וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנֶעֱרָ וְנִשְׁאַלָה אֶת-פִּיהָ)

גח) וַיִּקְרָאוּ לְרַבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ הַמַּלְכִּי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמַר אֵלָּהּ)

גט) וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-רַבְקָה אַחֲתָם וְאֶת-מַגְדָּנָתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אֲבִרְהֶם וְאֶת-אֲנָשָׁיו)

ס) וַיִּבְרְכוּ אֶת-רַבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֶת הַיְי לְאֶלְפֵי רַבְקָה וַיִּירֶשׁ וַרְעוּךָ אֶת שְׂעֵר שִׁנְאָיו)

סא) וּתְקַם רַבְקָה וַנְּעַרְמִיָּהּ וּתַרְכָּבָנָה עַל-הַגְּמֵלִים וּתְלַכְנָה אֶסְרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת-רַבְקָה וַיִּלְדֶּה)

סב) וַיִּצְחַק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנָּגֶב)

סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹן בְּשׂוּדָה לְפָנוֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גְמֵלִים בָּאִים)

סד) וּתִשָּׂא רַבְקָה אֶת-עֵינֶיהָ וּתִרְא אֶת-יִצְחָק וּתְפַל מֵעַל הַגְּמֵל)

סה) וְתֹאמַר אֶל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַלְזָה הַהִלֵּךְ בְּשׂוּדָה לְקִרְאָתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנָי וּתְקַח הַצְּעִיר וּתְתַכֶּסֶּה)